प्रहर्षः प्रमदाधिक्यं—

यथा शाकुन्तले—'राजा—तिकमिदानीमात्मानं पूर्णमनोरथं नामिनन्दामि।'

शिक्षा खादुपदेशनम्।

यथा तत्रैव—'सिंह, ण जुत्तं अस्समवासिणो जणस्स अिकदसकारं अदिधिविसेसं उज्झिअ सच्छन्ददो गमनम् ।'

एषां च रुक्षणं नाट्यारुंकाराणां सामान्यत एकरूपत्वेऽिप भेदेन व्यपदेशो गैंडुलिकाप्रवाहेण । एषु च केषांचिद्धणालंकारमावसंध्यक्र-विशेषान्तर्भावेऽिप नाटके प्रयत्नतः कर्तव्यत्वात्तिद्वशेषोक्तिः।

एतानि च-

'पञ्चसंघि चतुर्वृति चतुःषष्ट्यङ्गसंयुतम् । षड्विंशस्त्रक्षणोपेतमेलंकारोपशोभितम् ॥ महारसं महाभोगमुदात्तरैचनान्वितम् । महापुरुषसैत्कारं साध्वाचारं जनियम् ॥

कर्तव्य एवे स्थावधारणम् ॥ सिह इति । 'सिख, न युक्तमाश्रमवासिनो जनस्याकृतसत्कारमितिथिविशेषमुज्झित्वा खच्छन्दतो गमनम्' इति संस्कृतम् । अत्र शकुन्तलां प्रति तत्सख्या उपदेशोक्तिरियम् ॥ नतु भूषणादीनि यानि लक्षणान्युक्तानि
तानि नाव्यभूषणहेतुत्व रूपसामान्यधमेयोगेन नाव्यालंकारमध्य एवान्तर्भवितुमहिन्ति,
तदेषां भिन्नत्वेनोपादानमनतिप्रयोजनिस्सिप्रायेणाह—एषां चेति । गङ्किकाप्रवाहेण गतानुगतिकन्यायेन । नतु भूषणस्य यथाययं गुणेऽलंकारे च,
शोभायाः कषे विशेषणस्य विशेषोक्त्यलंकारे, एवमाशीरादिनाव्यालंकाराणामाशीरावलंकारेषु, एवं युक्त्यादीनां युक्त्यादिसंध्यक्षेषु चान्तर्भावे सिद्धे पुनक्पादानमनर्थकमिस्तत आह—एषु चेति । लक्षणनाव्यालंकारेष्वस्यर्थः । एतानि लक्षाणादीनि
'नाटकेऽवश्यं कर्तव्यानि' इस्यप्रेणान्वयः । भोगो भावादिः सहायो वा । रचनाया
उदात्तत्वं विलासद्यीदियुक्तत्वम् । महापुरुषस्य धीरोदात्तनायकस्य सत्कारो

1. प्रमदेति । प्रमदस्य आनन्दस्य आधिनयं तारुण्यावस्या ॥

१. 'गडुरिका' इति काचित्कः पाटः. २. 'गुणालंकारभूषितम्' इति नाट्यशास्त्रस्थः पाठः. ३. 'वचन' इति नाट्यशास्त्रस्थः पाटः. ४. 'संचारम्' इति नाट्यशास्त्रस्थः पाठः.